

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تغییر کاربری های مرتعی به زراعت دیم در میزان رسوب تولیدی در حوزه دوجاق چای (استان اردبیل)

محل انتشار:

دومین کنفرانس سراسری آبخیزداری و مدیریت منابع آب و خاک (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رضا طلائی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اردبیل

جعفر غیومیان - استادیار مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

علی جعفری اردکانی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

خلاصه مقاله:

توان تولید زمین که معمولا بوسیله میزان محصول یا دام در هکتار بیان میشود تابع عوامل زیادی از جمله ویژگیهای خاک، اقلیم، آفت و بیماریها، پتانسیل ژنتیکی محصولات و دام و همچنین نوع مدیریت می باشد. شاید بتوان حاصلخیزی را تنها عامل مهم از خاک دانست که تولید را تحت تاثیر قرار می دهد. کاهش حاصلخیزی خاک بر اثر شستشو و از دسترس خارج شدن عناصر غذایی که ناشی از بروز پدیده فرسایشی است میتواند بر اثر تبدیل اراضی مرتعی به دیم بوجود آید. در حوزه آبخیز دوجاق چای در استان اردبیل در طول سالیان گذشته بسیاری از اراضی مرتعی به زراعی دیم تبدیل شده و در مدت زمان نه چندان طولانی برخی از آنها بر اثر فرسایش و خارج شدن عناصر غذایی بصورت زمین های کم بازده و کم یزرع رها شده و در بعضی دیگر زراعت با راندمان پایین ادامه دارد. در این مطالعه با نصب باران سازه و ایجاد بارندگی مصنوعی در زمین های زراعی و دیمی سعی شده تا میزان رسوب تولید شده در شرایط یکسان مورد مقایسه قرار گیرد. نتایج بدست آمده در قالب طرح بلوکهای کاملا تصادفی و به روش فاکتوریل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. با اجراء عملیات کشت و کار میزان گل آلودگی رواناب های حاصل از زمین های زراعی نیز چندین برابر می باشد. براین اساس اختلاف بین میزان رسوب حمل شده توسط رواناب های حاصل از زمین های زراعی و مرتعی و بخصوص در شیب های بالای 20 درصد بسیار معنی دار می باشد لذا باید از گسترش زراعت در شیب های بالای 20 درصد ممانعت به عمل آمده و همراه با احیاء مراتع نسبت به مدیریت زراعی و کنترل فرسایش اقدام نمود.

کلمات کلیدی:

کم بازده، تبدیل اراضی، فرسایش، رسوب، زراعت دیم، رواناب، گل آلودگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/108023>

